

בית הדין הארץ לעובדה

בר"ע 14313-05-16

המבקשת

הסטודנטות העובדים הכללית החדשה - ארגון העיתונאים

1. **אחוזה הירש ישראל תשנ"ד בע"מ**

2. **שלמה בן צבי**

3. **הלל גולדבלום**

המשיבים

**בשם המבקשת – עו"ד ד"ר מרון סבוראי, עו"ד אמר בשה ועו"ד שיר פישביין
בשם המשיבים – עו"ד אשר סלע ועו"ד איתמר נצר**

החלטה

הנשיה יגאל פלייטמן

1. לפניי בקשה רשות ערעור על החלטתו של בית הדין האזרחי בתל אביב-יפו (השופט אורן שבב; ס"ק 13-08-2016 (37876-20.4.2016), שבו נדחתה בקשה המבקשת למתן צוים לפי פקודת ביוזון בית משפט.

הruk על בקשה, בהתאם למפורט בהחלטת בית הדין האזרחי

2. המשיבים 2 ו- 3 (להלן – **מר בן צבי ומר גולדבלום**, בהתאם) הם אחיהם ובעלי מנויות במשיבה 1 (להלן – **המשيبة**), אשר קנתה את נכסיו "מעריב הוצאה מודיעין בע"מ" בשנת 2012, בעקבות קשיים כלכליים שאליהם נקלע עיתון 'מעריב' במסגרת הליך פירוק שנוהל בבית המשפט המחוזי.

3. ביום 23.10.12 נחתם הסכם קיבוצי מיוחד בין המשيبة לבקשת להבטחות זכויות העובדים עם העברת השליטה. בין תנאי הסכם הקיבוצי, התחייב המשيبة לקלוט לפחות 350 עובדים ולהמשיך ולנהל מווים קיבוציים עם המבקשת.

4. מר חגי מטר (להלן – **מר מטר**), אשר שימוש כיו"ר ועד העובדים, ואשר הועסק ככתב במקומו זמן תקופה אוביי כעובד שכיר, לא נכלל בראשות העובדים הנקלטים. בעקבות כך, הגישה המבקשת לבית הדין האזרחי בקשהצד בסכום קיבוצי.

5. ביום 28.7.13 ניתן פסק דין של בית הדין האזרחי (ס"ק 12-11-2016-1961) **הסתדרות הכללית – אCHASE HIRSH ; להל – פסק הדין הראשוני**, שבו נקבע כי אי קליטתו של מר מטר לשורות העיתון נשתנה תוך הפרת חוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957 (להלן – **חוק הסכמים קיבוציים**). לפיכך, ניתן צו לאכיפת העסקתו ולתשלום שכרו כפי שהוא טרם העברת הבעלות למשיבה.

בית הדין הארץ לעובדים

בר"ע 16-05-14313

עוד נקבע בפסק הדין הראשון, כי במקרה שתגיעה המשיבה למסקנה, כי בשל מצבאה הכלכלי אין אפשרות להעסיק את מר מטר בכתב, כוורך או בתפקיד כלשהו החולם את CISORIO וניסיוו העיתונאי, רשותה היא לשקל את הפסקת העסקתו על דרך זימנו לשימוש, והכל בהתאם לדין.

6. בסמוך לאחר מתן פסק הדין הראשון, קיבל מר מטר זימנו לשימוש לפני פיטוריים ומקץ שלושה שבועות, ביום 22.8.13, מוטר. לפיכך, הגישה המבקשת בקשהצד נספהת בסuccos קיבוצי לבית הדין האזרחי.

7. בפסק דיןנו מיום 7.1.14 קיבל בית הדין את בקשה הצד וננתן צו הצהרתי הקובלע, כי אי קליטתו של מר מטר לשורות העיתון נעשתה תוך הפרת חוק הסכמים קיבוציים וחוק שוויון הזרדמנויות בעבודה, התשמ"ח-1988 (להלן – **חוק השוויון**), ובהתאם ניתן צו לאכיפת העסקתו של מר חגי מטר ולתשלום שכרו, החל ממועד פיטוריו ביום 28.8.13. כמו כן, ניתן צו מניעה קבוע האוסר על המשיבה לפטר אותו על רקע פעילותו בהתרוגנות עובדים, ונפסקו לזכותו סעדים כספיים בסך 50,000 ש"ח מכוח חוק השוויון וכן של 50,000 ש"ח מכוח חוק הסכמים קיבוציים (ס"ק 37876-08-13).

הרשומות הכלליות - אחזות הירש; להלן – פסק הדין השני.

8. ביום 20.1.14 הגישה המשיבה ערעור על פסק דין שני ובקשה לעיכוב ביצועו, אשר נדחתה בהחלטה מיום 25.3.14.

9. ביום 8.4.14, לביקשת המשיבה, נתן בית דין זה פסק דין אשר הורה על מיחיקת הערעור, תוך ש奏ין כי לאור מיחיקתו פסק דיןנו של בית דין קמא עומד בעינו.

10. ביום 1.4.14 ו- 13.4.14 פנתה המבקשת לב"כ המשיבה דאו, ע"ד יעל דולב וע"ד גיא גרשון, בבקשת לביצוע פסק הדין, אולם נענה כי הם אינם מייצגים עוד את המשיבה.

11. לאחר שניסיונותיה לאוצר את כתובתה המעודכנת של המשיבה לא צלחו, פנתה המבקשת לבית דין זה, אשר הורה לה להגיש בקשה מתאימה לבית דין האזרחי (החלטה מיום 1.5.14). לפיכך, פנתה המבקשת לבית דין האזרחי בבקשת להורות למשיבה לקיים את פסק הדין. אולם, בעקבות הודעתה של ע"ד יעל דולב כי היא אינה מייצגת את המשיבה, נקבע ביום 20.5.14 כי הבקשת מותייתה.

12. ביום 28.5.2014 הגישה המבקשת את בקשה לממן צוים לפי פקודת ביזון בית משפט, מושא בקשה זו שלפנוי.

בית הדין הארץ לעובדים

בר"ע 16-05-14313

13. להשלמת הרקע העובדי, וכפי שהתברר בבקשתה זו, לצדיה של המשיבה פעלו חברות נוספות, אשר קשורות בדרך זו או אחרת לפעילותה של המשיבה או לבנייה המնיות בה, וביניהן חברת מקור ראשון המאוחד (הצופה) בע"מ (להלן – **מקור ראשון**), חברת ביוזנס השבעון הישראלי בע"מ (להלן – **ביינס**) וחברת תכלת תקשורת בע"מ (להלן – **תכלת**). מקור ראשון הוצאה לאור את עיתון 'מקור ראשון' ואת העיתון 'מעריב' והפעילה את אתר האינטרנט שלו. ביוזנס העסיקה כ- 150 עובדים עיתון מעריב שהועברו אליה עם רכישת העיתון, ולא הייתה לה כל פעילות אחרת או נכסים למעט העסקת עובדים.

14. במקביל להגשת הערעור לבית דין זה, ביום 9.3.14, נתן בית המשפט המוחזוי בירושלים צו הקפתת הליכים נגד מקור ראשון וביינס (פר"ק 14-03-9712). במסגרת הליך הקפתת הליכים נמכרה פעילותה של מקור ראשון לחברת ג'רוזלם פוסט בע"מ ולחברת ישראל היום בע"מ. לאחר מכירת העיתונים לצדדים שלישיים, נכנסו חברות מקור ראשון וביינס להליך פירוק (פר"ק 14-05-42153, פר"ק 42161-05-14).

בקשת הביזיון

15. המבקשת בקשה, כי בית הדין יקבע שהמשיבה ביזתה את פסק הדין השני, יאכוף עליה כניסה כספי מרთיע, מידי ומצטבר, יורה על הרמת מסך ההתאגדות כנגד המשיבים 2 ו- 3 ויטיל עליהם חיוב אישי.

המבקשת פירטה בבקשתה, כי ריק ביום 23.3.14, ערב הדיון לפני בית הדין הארץ, הודיעה המשיבה לרשותה, ולא תצהיר תומך, כי היא כלל אינה מעסיקה עובדים ומירה לשחרר את באי כוחה מייצוגו. זאת, מבלי להודיע על כתובתה לביצוע ובניגוד לטענותיה במסגרת ההליכים הממוסכים שנוהלו נגדה.

המבקשת טענה, כי טענת המשיבה כי היא פעלת לא הוכחה, שכן המשיבה לא נכנסה להליכי פירוק או חדלות פירעון והוא רשומה כפעילה בראשות החברות, ועל כן אינה יכולה לשמש כטעם להתחמקות מביצוע פסק הדין. המשיבה היא חברה נפרדת מהחברות מקור ראשון וביונס אשר בעניין ננקטו היליכי חדלות פירעון, אף כי היה עירוב תחומיים בין החברות משך השנים, לא ניתן לעשות שימוש בעובדה זו כטעם להימנע מ�行 פסק דין.

בית הדין הארץ לעובדים

בר"ע 16-05-14313

בxicomיה טענה המבekaht, כי בנווגד לرؤם שהמשיבים מבקשים להוותה, הרי שהעתון 'מעריב' ממשיך להיות מופץ בישראל באמצעות חברת ירושלים פוסט. כמו כן, כל שלוש החברות העסיקו עובדים שהועסקו במקור במעריב, ותכלת ממשיכה להעסיקם, בהתאם לתנאי ההסכם הקיבוצי שנחתם. חברת תכלת נמצאת בבעלות ובניהול משפחת בן צבי וגולדבלום, ועל כן ניתן לאכוף עליה לקיים את החובים שנקבעו בפסק הדין.

ביחס לחובם של המשיבים 2 ו- 3 טענה המבekaht, כי גם אם ייקבע שהמשיבה אינה קיימת כיום כמעסיקה, הרי שלמשיבים 2 ו-3 אחראיות אישית ויש להחיבם. המבekaht הטעימה, כי מדובר במנהלים ובעלי שליטה במשיבה, אשר ממשח חודשים ארוכים נמנעו מהעסקתו של מר מטר בטענות שונות שנדרשו לאחרת ובקפ פגעו בזכות ההתקשרות, בזכותו של מר מטר לעבוד ובשווין ההזדמנויות.

הmbekaht הוסיף, כי בהתאם לפסיקה, היסוד הנפשי הנדרש להוכחה במסגרת הליני ביוזון הוא מודעות. במקרה דן, אין חולק כי מר בן צבי היה מודע להפרה ואף תמק בה ואילו מר גולדבלום לכל הפחות עצם את עיניו והתרשל בקיים פסק הדין. לפיכך ובשל כל המפורט, הרי שהמדובר בהתקשרות המצדיקה הרמת מסך.

16. המשיבים 2 ו-3 טענו כי המשיבה אינה חברה פעילה ולאינה מעסיקה עובדים. עם רכישת עיתון 'מעריב', הועברה פעילות העיתון למקור ראשון על סמך זכות שהוקנתה למשיבה בהסכם הרכישה שנחתם בין לנאמני חברת מעריב. עם העברת פעילות העיתון, הועברו כל עובדי העיתון לעבוד ביוזן ואיתם גם מר מטר. ההסכם הקיבוצי שנחתם עם עובדי עיתון 'מעריב' נחתם עם המשיבה אולם קויים במילואו על ידי ביונס.

המשיבים טענו, כי הוואיל וביזנס נכנסה להליני פירוק, הרי שלא ניתן היה לקיים את פסק הדין ולהעסיק את מר מטר. לפיכך, הדרך היחידה שסלולה בפניו היא פניה למנהל המיוני בתביעת חוב.

עוד טענו, כי פסק הדין השני ניתן נגד המשיבה בלבד ולא נגד המשיבים הנוספים, וכי הבקשה להרמת מסך ההתקשרות במסגרת הבקשה לbijozon היא חסרת בסיס משפטית ואני יכול להבהיר במסגרת הליך זה. זאת ועוד, המבekaht לא הוכיחה כי המשיבים ניסו להונאות את מר מטר או ניסו להתחמק מתשלום כזו או אחר. ההיפך הוא הנכון, מר בן צבי הורם עשרות מיליון שקלים בניסיון להציג את החברות

בית הדין הארץ לעובדים

בר"ע 16-05-14313

והעתונים ולהמשיך ולהעסיק את כל מאות העובדים. המשיבים לא עשו שימוש לרעה באישיות המשפטית הנפרדת של החברה לאחר מתן פסק הדין ובכלל.

17. המשיבה לא הגiba לבקשתה, ובאי כוח המשיבים 2 ו-3 צינו כי הם אינם מייצגים אותה בבקשתה.

החלטת בית הדין קמא

18. בית הדין האזרחי הבHIR, כי למעשה אין חולק שפסק הדין השני לא קויים: מר מטר לא הושב לעבודתו ולא שולמו החובים שנפסקו בפסק הדין. אשר לטענה של המשיבה כי היא אינה מעסיקה עובדים, פירט בית הדין, כי זו טענה לראונה רק במסגרת הערעור שהוגש לבית הדין הארץ, ובדין שהתקיים בערעור לא ידעה עו"ד דובל להסביר לשאלת מודיע טענה זו נטענה לראונה רק בשלב זה. למעשה, טענה זו באה לעולם לאחר שהמשיבה חתמה על הסכם קיבוצי עם המבקשת וניהלה שני הליכים בבית דין. במסגרת הליכים אלה, לא טענה ولو פעם אחת כי היא אינה המשיבה הנכונה ולא בקשה כי יצורף צד נוסף להליכים. נחפק הוא, היא טענה כי החלטותיה למנוע את קליטתו של מר מטר התקבלו משיקולים עניינים, במסגרת הפרוגטיביה הניהולית שモוקנית לה. כך, למעשה, הצגתה המשיבה מצג שווה שלפיו היא המעסיקה של מר מטר בעוד שבפועל, על פי גרסתה, ביזנס הייתה מעסיקתו ומעסיקתם של כלל העובדים.

עוד פירט בית הדין, כי לאחר שביקשה המשיבה למחוק את הערעור ובית הדין הארץ הבHIR כי לנוכח האמור, פסק הדין השני נותר בעינו, והודיעה באח כוח המשיבה כי היא אינה מייצגת אותה עוד, וכי על המבקשת לפנות ישירות למשיבה. פינויו של המבקשת לביצוע פסק הדין, אשר נשלחו לכתובה המעודכנת של המשיבה ברישומי רשם החברות, לא נגענו. במסגרת ההליך שנוהל בבקשתה לביזון, לא הגישה המשיבה תגובה כלל, וגרסתה נטענה מפי המשיבים 2 ו-3 מבלי שהוכח כי ננקטו הליכי פירוק ביחס אליה.

19. בית דין קבוע, כי מהראיות שהוצעו וכפי המתואר לעיל, מצטיירת תמונה עצומה של התנהלות שאינה עולה בקנה אחד עם עקרונות משפט העבודה וחובת תום הלו המוטלת על הצדדים ליחס עבודה, וכי נדמה שהתנהלותה של המשיבה, באמצעותו של מר בן צבי, בהפרת החלטות שיפוטיות ובזיהון, עוברת מחוץ להתנהלות מתן פסק דין ראשון ועד עתה. זאת ועוד, מתגوبת המשיבים ביחס להתנהלות המשיבה עולה כי המשיבה נהגה בניגוד לדיני החברות שעה שפעלה באמצעותו

בית הדין הארצי לעובדה

בר"ע 16-05-14313

חברות אחרות, שלא בהתאם לדין. הדבר חמור שבעתים מוקם בו הזכות שהופרה, בין היתר, היא זכות ההתארכנות אשר הוכרה כזכות חוקתית.

20. חרף האמור לעיל, לא מצא בית הדין האזרחי כי יש לקבל את הבקשה, שכן בנסיבות שנוצרו, הן מההיבט העובדתי והן מההיבט המשפטי, לא ניתן להורות על אכיפת פסק הדין. אשר לפיזי הכספי שנפסק קבע בית הדין, כי מקוםה של בקשה זו במסגרת בקשה לשכת הוצאה לפועל. זאת, בהתאם להלכה הפסוקה הקובעת כי אין להזיק להליכי ביזון בית משפט כאשר קיימת דרך אחרת לביצוע ההוראה השיפוטית, ובהתחשב בהודאות מר מטר בחקירתו כי לא פנה להוצאה לפועל, בעצת בא יכוו.

21. ביחס לצו לאכיפת יחסיו העובדה קבע בית הדין, כי חרף הימנעותה של המשיבה מלהתגונן בהליך דין והימנעותה מלהציג תצהיר ל汰מיה בטענה כי היא איננה המעסיקה, הרי שמעודתו של מר מטר עולה כי הוא מעולם לא העסק על ידי המשיבה, אלא קיבל את תלוש השכר מביזנס, כיתר העובדים, ובהתאם לאמור בתשובה המבקשת, מכתב הזימון לשימושו ומכتب הפיטורים, שניהם נקבעו תחת הסמלי (לוגו) של ביזנס.

לפיכך, בהעדר ראייה כי המשיבה היא חברה המעסיקה עובדים או המוציאה לאור של עיתון, לא ניתן לכפות את העוסקתו של מר מטר בה, ללא קיומה של פעילות שבמסגרתה ניתן להעסיקו. בית הדין הדגיש, כי מטרת ההליך על פי פקודת ביזון בית משפט איננה להעניש את המפרט כי אם להביא לאכיפת החלטה השיפוטית במבט צופה עתיד. לפיכך, לא ניתן צו מכוח הפקודה כאשר לא ניתן לקיימו, ובהעדר ראייה כי ניתן לקיים את הצו השיפוטי, דחה בית הדין האזרחי את הבקשה.

22. בית הדין דחה גם את טענת המבקשת ביחס לbijrou'i של פסק הדין. בית הדין ציין, כי טענה זו נטעה לראשונה בסיכון המבקשת, ولو מן הטעם זהה יש לדחותה. אולם גם לגוף של עניין קבוע, כי תכלת היא אישיות משפטית נפרדת, אשר אף לגרסת המבקשת נמצאת בבעלותצד אשר אינו חלק מהליך זה או מההליכים הקודמיים שנוהלו. משכך, לא ניתן לחייבה בקיים הנסיבות שניתנו נגד המשיבה.

23. אשר לבקשת המבקשת להרמת מסך ולהזיב המשיבים 2 ו-3 באופן אישי, קבע בית הדין כי חרף התנהלותם של המשיבים במסגרת ההליכים, לא עלה בידי המבקשת להוכיח כי התנהלותם של המשיבים 2 ו-3 היא שגרמה לסייע פסק הדין. כפי

בית הדין הארץ לעובדה

בר"ע 16-05-14313

שהתברר בהליך זה, אף לפי גרטסו של מר מטר, חברות ביינס היא שהעסיקה אותו והוא אשר נקלעה להליכי פירוק שבгинס לא ניתן לאכוף את יחסיו העבודה. עוד, הליך הביזון אינו מתאים לבירור טענה מסווג הרמת מסך, ואין בראיות ובטענות שנטענו כדי להעניק סעד דרמטי מסווג זה.

נוכח כל המפורט, דחה בית הדין האזרחי את הבקשה, וקבע כי למורות התוצאה הוא אינו עונה צו להוצאות, נוכח התנהלות המשיבים כפי שפורטה בהחלטה.

בקשת רשות הערווער

24. בבקשת רשות הערווער חורה המבקשת, בעיקרו של דבר, על טענותיה בבית הדין האזרחי, והוסיפה טענות נגד החלטת בית הדין קמא.

25. בהחלטת בית הדין מיום 23.5.2016 התבקשה תגوبת המשיבים לבקשת, שבמסגרתה התקבשו להתייחס במיוחד לטענות המבקשת בדבר הביצוע בקרוב.

26. בתגوبת המשיבים, אשר הוגשה באמצעות ב"כ המשיבים אשר מייצגים בהליך בבית דין זה את שלושת המשיבים, פירטו המשיבים את השתלשלות העניינים ברכישת מעריב. במסגרת זו פורטו, כי פיעולותה של קבוצת מעריב נמכרה למשיבה, אשר העבירה את ההוצאה לאור של עיתון מעריב על מוספיו לחברת מקור ראשון, ואילו העובדים הועסקו בחברת ביינס. ההוצאה לאור של המגזינים מקובצת מעריב נמכרה באישור הנאמנים לחברת תכלת, שאינה בשליטת מי מהמשיבים, אף כי המשיב 3 מחזיק ב-8.3% ממניותיה. המשיבים התנגדו נחרצות לטענות המבקשת בדבר הטעה בדבר זהות המעסיק, שכן לטענתם כל השתלשלות העניינים הייתה בידיעתה המלאה של המבקשת, והיה ידוע היטב לשני הצדדים במהלך ניהול שני ההליכים בעניינו של מר מטר, כי עובדי עיתון מעריב מועסקים בחברת ביינס. מילא, להבחנה זו לא הייתה כל נפקות במסגרת ההליכים בעניינו של מר מטר, עד אשר ביום 9.3.14 נכנסה ביינס להקפת הליכים, ורק אז עדכנה המשיבה את בית הדין הארץ אודות שינוי המצב ומשמעותו. בנסיבות אלו, לא ניתן היה לקיים את פסק הדין, לרבות באמצעות חברות ביינס או מקור ראשון. נכוון להיום, פירטו המשיבים, עיתון מעריב נמכר בחודש אפריל 2014 לקבוצת ג'רוזלם פוסט, בפיקוח הנאמנים ובית המשפט שלפירוק, ועובדיו ביונס נקלטו בקבוצת ג'רוזלם פוסט. עוד פירטו, כי ככל הידוע להם, נותר בקובת הפירוק של ביינס סכום מסויפ לביצוע הפנסקי של פסק הדין השני, אולם המבקשת ומ>r מטר נמנעו מסיבותיהם הם מהגיש תביעה חוב לkopfat.hpiruk.

בית הדין הארצי לעובדים

בר"ע 16-05-14313

27. אשר לטענת הביצוע בקרוב הדגישו המשיבים, כי זו עלתה לראשונה רק בסיכוןיה, וחברת תכלת לא חזרה קודם לכך במסגרת ההליך. המשיבים ביקשו להציג, כי חברת תכלת מוציאה לאור מגזינים בלבד, וכי בשנת 2012 רכשה תכלת את הזכויות להוצאה לאור מגזינים שונים שהוצאו בעבר על ידי קבוצת מעריב. במסגרת זו, לא העברו לתוכלת עובדים הקשורים לעיתון מעריב, להבדיל ממגזינים של מעריב. כל עובדי מעריב שלא פוטרו עבورو לעובד בbijness, ולאחר מכן עברו לקבוצת ג'רוזלם פוסט. חלק מהמגזינים שנמכרו לתוכלת נמכרו על ידה זה מכבר לאחרים או שנסגרו, וכיום מוציאה לאור תכלת רק את המגזין נשיונל גיאוגרפיך בעברית, ואת שבועון "קו למושבי", ומרבית פעילותה, אם לא כולה, נעשית באמצעות פרילנסרים. אשר למר מטר פירטו המשיבים, כי זה עבד במקומון תל אביב טרם פיטוריו, ולא עבד מעולם במגזינים. כל העובדים של אותו מקוםו הועברו לביזנס בשנת 2012. בסוף 2012 נסגר המקום מעתם כלכלמים וכל עובדיו פוטרו. המשיבים ביקשו להציג, כי תכלת לא הייתה מעורבת בהליכים בעניינו של מר מטר. לפיכך, טענו המשיבים, למעשה מבקש לא ביצוע בקרוב של פסק הדין, אלא מתן פסק דין חדש ושונה, בקשה שאין מקומה במסגרת הליך של ביזון בית משפט.

28. עוד הוסיף המשיבים וטענו, כי הליך הביזון אינו מתאים לבירור טענות המבוקשת בהתאם להלכה הפסוקה, שלפיו הליך הביזון יינתק רק כאשר אין צורך בבירור עובדתי או משפטי רחב, מטרת החלק היא לאכוף את פסק הדין בעתיד ולא להעניש על אי ביצועו בעבר, וכן לא ניתן צו לאכיפת פסק דין שאין בר ביצוע. עוד נפסק, כי הליך הביזון יינתק רק בהליך שיורי, כאשר אין לוכח כל אופציה אחרת למימוש פסק הדין. בהתחשב בכלל המפורט בתగותם, טענו המשיבים כי בקשה הביזון שהגיעה המבוקשת אינה עומדת באף לא אחד מקרים אלו.

29. אשר בבקשת המבוקשת להטיל חיוב אישי על המשיבים 3-2 טענו המשיבים, כי מדובר בערעור על קביעות עובדיות, וכי המצב האמתי הפוך מטענות המבוקשת, שכן עיתון מעריב קרס, לאחר שהמשיבים הזורמו אליו 90,000,000 ₪ כדי לאפשר את פעילותו. ברי, כי המשיבים לא בחרו בקריסת העיתון, הקפתה הליכים, העברת הבעלות לחברת וירידת לטמיון של השקעותיהם, רק על מנת להימנע מהעסקתו של מר מטר.

30. המבוקשת השיבה לתגבות המשיבים, כי המשיבה מנסה להתחמק מאחריות לביצוע פסק הדין באמצעות גלולה אל חברתbijness שפורקה, שעה שאין חולק כי מר מטר

בית הדין הארץ לעובדה

בר"ע 16-05-14313

מעולם לא הועסק בפועל בחברת ביינס. מミילא, בהתאם לפסיקה, לא ניתן להעביר עובד ממושך אחד למשנהו ללא הסכמתו המודעת של העובד. זאת, במיוחד כאשר כל הגוףים המעורבים נכשלים בעסקיהם כך שהעובד מוצא עצמו מול שוקת שבורה, באופן הנוגד את חובת תום הלב ביחס לעובדה, ומהויה עירוב נכסים ושימוש לרעה בכספי החתagogות. המבקשת בקשה להציג, כי מר מטר מעולם לא הסכים לעבור לעבוד בביזנס, ואף לא נקלט לעובדה אצלה, והעברת העובדים לא נשתנה במסגרת מויים עם המבקשת כנדרש. המבקשת הפניה לנספח א' לתגובה המשיבים, דוח' מרשם החברות לגבי חברות תכלת, שבו רשם כי מר עקיבא גולדבלום, אחיו של המשיב 3, הוא בעל השכלה בתכילת ומחזיק 67.5% מננותיה, ויעזבונו המנוח מוריס קונרד, שהוא בעל השכלה שנייה בתכילת ומחזיק ב-22.5% מננותיה, כאשר המנוח זיל היה אביו אשתו של המשיב 2 דכאן. מכאן עלולים בבירור הקשרים שבין החברות. כמו כן התגנדה המבקשת לעובדות שנוצרו בתגובה המשיבים ואשר זכרן לא בא במסגרת ההליך בבית הדין האזרחי, ואשר לא נתמכו בתצהיר. לסיום בקשה המבקשת להבהיר, כי טענת הביצוע בקשר לא עלתה בראשונה בסיכון, אלא בתשובה לתגובה שהוגשה לבית הדין האזרחי כבר ביום 19.10.2014, ונדרונה במסגרת החקירה.

הכרעה

31. לאחר שענייתי בבקשת, בתגובה ובכלל חומר התקיק, נחה דעתך כי דין הבקשה להידוחות, משלא מצאתי כל פגם בהחלטת בית הדין האזרחי מושא הבקשה. ואפרת דברי:

32. אשר לפיצוי הכספי – לא מצאתי כל פגם בהחלטת בית הדין האזרחי, שלפיה משעה שמר מטר או המבקשת לא פעלו בדרכים האחרות שעמדו לרשותם לצורך קבלת הפיצוי הכספי שנפסק בפסק הדין השני, ובכלל זאת לא פנו לשכת הוצאה לפועל טרם הגשת בקשה הביזון, וכטענת המשיבים לא הגיעו תביעת חוב למנהל המיחוד, הרי שאין מקום לדון בטענותיהם בעניין זה במסגרת הליך לפי פקודת ביזון בבית משפט.

33. אשר לאכיפת יחסית העובדה – כפי העולה מההחלטה בית הדין האזרחי, וכי שהתברר היטב מתגובה המשיבים, הצו שניתן בסוגרת פסק הדין השני אינו ניתן ניתנו יום לביצוע כפשוטו, ומ██ך אין מקום להתברר בסוגרת בקשה לביזון בית משפט. כמפורט לעיל, אף שהמשיבה היא חברה פעילה, היא אינה עוסקת יום בהוצאה

בית הדין הארצי לעובדים

בר"ע 16-05-14313

לאור של עיתונים ואינה עסקה עובדים, שכן לאחר רכישת עיתון מעריב על ידה, מכירה את זכויות החוצאה לאור למקור ראשון ואת העסקת העובדים העבריה לחברת ביוזנס. שתי החברות הללו נכנסו להקפת הליכים לאחר מתן פסק הדין השני, והעבירו את פעילותן לקבוצת ג'רוזלם פוסט.

אשר לחברת תכלת ייאמר, כי אף שיתכן שיש לה קשר מסוים עם המשייבים 3-2, הרי שהיא לא הייתהצד להליכים, ולא ניתן במסגרת זו לחייבה בחייבם שנפסקו בפסק הדין השני, לגבי המשيبة.

וiodges, כי האמור הוא בבחינת תוכאתה של המציאות שנוצרה ביום, כמפורט בהרחבה לעיל, ואין בהחלטה זו כדי להזעודה על תקינותה או כשרותה של אותה המציאות שנוצרה, משענין זה אינו עומד לבחינתו של בית הדין.

34. אשר להרמות מסך ההתאגדות ולהייבם האישית של המשייבים 3-2 - לא מצأتي כי אופן התנהלותם של המשייבים 3-2 מקיים הצדקה לسعد גורף מהסוג שה提בקש, ולאחר לא מצאי כי סעד מאמין זה ראוי לו כי יתרברר במסגרת הליך לפי פקודת ביוזן בבית משפט.

35. לאור הנימוקים המפורטים לעיל, מסקוני היא כי אין מקום להתרבות ערכאות הערעור בהחלטות בית הדין האזרחי, ולמתן רשות הערעור.

סוף דבר - הבקשה נדחתת. משמודבר בהליך במישור הקיבוצי, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ג סיון התשע"ו (29 יוני 2016), בהיעדר הצדדים ותישלח אליהם.

אל

•
פליטמן, נשי